

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ.	ΧΡΕΩΣΗ
44665	Τα ένσημα για το επικυρωμένο αντίγραφο
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΛΗΜΜΑΡΧΟΣ
21-12-18	περιέχονται στο γραμμάτιο
	του ΔΣΑ που προσκομίζεται

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΩΓΗ

(Διαδικασίας ν.1406/1983)

α/α	ΕΠΩΝΥΜΟ – ΟΝΟΜΑ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ	ΠΡΟΣΛΗΨΗ	Α.Φ.Μ.
01.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ	ΦΙΛΙΠΠΟΣ	2008	055493886
02.	ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2002	039192230
03.	ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	2001	045462588
04.	ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	2009	128660470
05.	ΠΑΤΣΑΚΑΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2005	056145921
06.	ΖΑΦΕΙΡΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	2003	102974155
07.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	1983	029853286
08.	ΤΖΑΜΑΣΠΙΣΒΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΑΜΗΡΑΝΗΣ	2004	035145237
09.	ΠΑΝΟΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	2005	073945670
10.	ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ ΤΟΥΛΑ-ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1993	054317069
11.	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	1997	044466043
12.	ΠΥΡΡΗΣ ΖΗΝΩΝ	ΜΙΧΑΗΛ	2010	141466249
13.	ΚΕΙΣΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	1987	034218168
14.	ΓΟΥΡΝΟΠΑΝΟΥ ΓΑΛΑΝΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2007	057225156
15.	ΧΑΧΑΛΗ ΑΣΗΜΙΝΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2005	075149292
16.	ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ-ΑΘΗΝΑ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	2009	062683647
17.	ΜΠΟΥΡΖΟΓΛΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	1983	067266945
18.	ΚΑΨΑΧΟΥ ΟΛΓΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2008	119613041
19.	ΜΠΙΤΑΚΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2002	026691668
20.	ΜΟΥΖΑΚΗ ΣΩΤΗΡΙΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2002	077978087
21.	ΡΟΥΣΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΔΟΛΦΟΣ	2006	033430502
22.	ΡΑΥΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2007	031470670
23.	ΤΣΙΟΥΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2006	040142334
24.	ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΑΔΑΜ	2000	128656710
25.	ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	2005	062506759

26.	ΛΙΟΥΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	1997	034153196
27.	ΣΕΡΑΣΚΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	1999	061614110
28.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	1982	062635895
29.	ΣΒΥΡΟΥ ΑΡΓΥΡΩ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	11/11/2016	126262146
30.	ΡΙΑΚΟΤΑΚΗ ΣΟΦΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	14/12/2016	128983664
31.	ΚΑΛΑΙΤΖΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	27/09/2017	073278291
32.	ΜΑΡΙΤΣΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ	15/06/2017	044839614
33.	ΣΜΥΡΛΑΚΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	23/08/2017	044749565
34.	ΜΠΑΓΛΑΝΤΖΗ ΖΩΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16/10/2017	043717336

κατοίκων Διονύσου και μονίμων υπαλλήλων τού αντιδίκου με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου αυτού.

Κ Α Τ Α

Τού «ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ» πού κατοικοεδρεύει στον Άγιο Στέφανο (Μαραθώνος 29 & Αθ. Διάκου) και εκπροσωπείται νόμιμα από τόν Δήμαρχο του.

=====

Ι. Είμαστε μόνιμοι υπάλληλοι του εναγομένου, συνδεδεμένοι με αυτόν με σχέση δημοσίου δικαίου ήδη πριν από την ημερομηνία ενάρξεως των ενδίκων αξιώσεών μας, προσληφθέντες άπαντες πριν το ένδικο χρονικό διάστημα των ετών 2018, 2017 και 2016 (πλήν Δώρου Πάσχα 2016) εκτός της 29^{ης} που προσελήφθη στις 11/11/2016, της 30^{ης} που προσελήφθη στις 14/12/2016, της 31^{ης} που προσελήφθη 27/09/2017, της 32^{ης} που προσελήφθη 15/06/2017, της 33^{ης} που προσελήφθη 23/08/2017 και της 34^{ης} που προσελήφθη στις 16/10/2017.

Το υπηρεσιακό μας καθεστώς διέπεται από τους νόμους περί ενιαίου μισθολογίου (Ν.3205 /2003 από 01/01/2004 έως την 31/10/2011 κ α ι Ν. 4024/2011 από 01/11/2011 μέχρι και σή-μερα) που ρυθμίζουν το αντίστοιχο πλαίσιο μισθοδοσίας των υπαλλήλων τού Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. μεταξύ δε αυτών και ημών ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΥΠΕΡ-ΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩ 3.000,00 ΜΗΝΙΑΙΩΣ, επισημαινόμενου ότι η υπόμνηση αυτή γίνεται γιά λόγους τυπικούς, δεδομένου ότι είναι πασίγνωστο τό "ύψος" των γλίσχρων απο-δοχών μας. (...)

Ειδικότερα, με την ισχύ του Ν. 4024/2011 και την - βάσει αυτού - ισχύ του νέου μισθολογίου, έγιναν σημαντικές περικοπές τόσο στους μισθούς όσο και στα επιδόματα που επί δεκαετίες λαμβάναμε, μεταξύ δε αυτών στα επιδόματα δώρων εορτών και επιδόματος αδείας.

Οι εν λόγω περικοπές -οι οποίες υπήρξαν διαδοχικές- είχαν ήδη ξεκινήσει με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3833/2010, με τον οποίο περικόπηκαν κατά ποσοστό 30% τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας με αναδρομική ισχύ από 1.1.2010.

Στη συνέχεια, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 3845/2010, τα εν λόγω επιδόματα περικόπηκαν περαιτέρω και καθορίσθηκαν στα ποσά των 500 ευρώ, 250 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα, με αναδρομική ισχύ από 1.6.2010 και -τέλος- με το άρθρο 16 του Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), επανακαθορίσθηκαν στα ίδια ποσά, με ισχύ από 1.11.2011.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις του άρθρου 16, του Ν. 4024/2011 «Συντάξεις Δημοσίου, Ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, Εργασιακή εφεδρεία, ΚΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ», καθορίστηκε από 1.11.2011, το ύψος των Επιδομάτων Εορτών και Αδείας, ως εξής:

«1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα.

3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα της μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφ' όσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι τού ορίου τών τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους...»

Ωστόσο, επακολούθησε η υποπαράγραφος Γ. 1. «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 -2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», με την οποία επήλθε -όχι μία ακόμη περικοπή τών εν λόγω επιδομάτων- αλλά η ολοσχερής κατάργησή τους!!! Ειδικότερα, με τις ανωτέρω διατάξεις ορίσθηκε ότι:

«1. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α, καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013...»

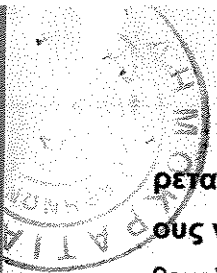
Και βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές διατάξεις, με τις οποίες επιβλήθηκε μία σειρά δυσάρεστων **οικονομικών περικοπών** επί μακροχρονίως κεκτημένων μισθολογικών απολαβών (μεταξύ των οποίων και τα επιδόματα δώρων εορτών και αδείας), υπήρξαν δυσβάστακτες και εξουθενωτικές για τον εν γένει οικογενειακό -οικονομικό- προϋπολογισμό των λειτουργών-μισθωτών του ευρύτερου δημόσιου τομέα που τις υπέστησαν...

Ο μ ω ς, ασφαλώς υ σ τ ε ρ ο ύ ν σε βλαπτικές συνέπειες σ υ γ κ ρ ι τ ι κ ά προς την ανωτέρω -τελικά- επιβληθείσα **ο λ ο σ χ ε ρ ή κ α τ ά ρ γ η σ η** των δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα και επιδόματος αδείας και αυτό **δ ε ν** αποτελεί σχήμα λόγου.

Και αυτό διότι, οι συγκεκριμένες μισθολογικές παροχές, αποτελούσαν τακτικές απολαβές ιδιαίτερης ηθικής σημασίας, ήταν δε βαθύτατα καθιερωμένες στην συνείδηση των κάθε είδους μισθωτών και συνταξιούχων, εν γένει δε των Ελληνίδων και των Ελλήνων πολιτών, ως συνυφασμένες με τις πλέον σεβαστές θρησκευτικές εορτές του λαού μας, τις οποίες -οι συγκεκριμένες χρηματικές παροχές- επέτρεπαν σε κάθε Ελληνική οικογένεια να τις εορτάζει αξιοπρεπώς, εφόσον εξασφάλιζαν τις επί πλέον οικογενειακές και κοινωνικές δαπάνες, που οι εορτές αυτές αναγκαία προϋποθέτουν και συνεπάγονταν.

Αντιστοίχως και το επίδομα αδείας εξασφάλιζε την επίσης αξιοπρεπή αντιμετώπιση των αναγκαίων δαπανών των σχετικών με τις θερινές διακοπές, οι οποίες -λόγω κλίματος και γεωγραφικών ιδιομορφιών- αποτελούν επίσης θεμέλια εθιμική συνήθεια αλλά και αδήριτη κοινωνική αναγκαιότητα της Ελληνικής οικογένειας, **σ υ ν ε κ τ ι κ ή** των δεσμών των μεσοαστικών-μικροαστικών κοινωνιών με τις αντίστοιχες της υπαίθρου και της νησιωτικής χώρας, σε βαθμό που, η εφεξής έλλειψη της μισθολογικής αυτής παροχής (σε συνάρτηση και με την έλλειψη των δώρων Εορτών), συνολικά να λειτουργούν **α π ο σ υ ν θ ε τ ι κ ά** σε βάρος της όλης Ελληνικής κοινωνίας, εξικνουμένης βλαπτικά ακόμη και σε εθνική, θρησκευτική και κοινωνιολογική διάσταση, δηλαδή σε αγαθά και αξίες προστατευόμενα από τις θεμέλιες διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος.

Με άλλους λόγους, επειδή οι ως άνω **μ ε ι ώ σ ε ι ς** των τακτικών μηνιαίων αποδοχών μας εντάσσονταν στα όρια μιας **μ ε ρ ι κ ή ς** περικοπής αυτών εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης, παρότι -για εμάς- συνιστούν αδικαιολόγητη και αντίθετη με τον νόμο περικοπή μισθών, τόσο υπό την έννοια του εθνικού όσο και υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου (εφ' όσον -κατ' αρχήν- αυθαί-

ρετα και άδικα εναπόθεσαν την οικονομική αντιμετώπιση της κρίσεως αυτής στους αναίτιους για αυτήν, που ήταν οι πλέον αδύναμοι πρός αυτό...), ενδεχομένως να θεμελιώνουν και επιχειρηματολογία για την νομιμότητά τους.

Ομως, η από 1.1.2013 επελθούσα ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κ α τ ά ρ γ η σ η των επιδομάτων δώρων εορτών Πάσχα-Χριστουγέννων αλλά και εκείνου της ετήσιας κανονικής αδείας μας, συνιστά μία υπέρμετρα αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση διότι, με αυτήν (εξ αιτίας και της ηθικής-συμβολικής-κοινωνιολογικής σημασίας που συνιστούν οι παροχές-απολαβές αυτές, όπως τις αναλύουμε παραπάνω), προσβάλλεται ο π υ ρ ή ν α ς τριών (3) πολύ σημαντικών τακτικών μισθολογικών παροχών και ματαιώνεται βάνανυσα το κοινωνικό κεκτημένο μας επί του αντίστοιχου περιουσιακού μας δικαιώματος.

Ολα δέ αυτά, παρά το γεγονός ότι, για την αντιμετώπιση της κλονισμένης δημοσιονομικής ισορροπίας του Ελληνικού Κράτους με τα υψηλότερα επίπεδα του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους, ο νομοθέτης έλαβε ήδη σ η μ α ν τ ι κ á δημοσιονομικά μέτρα για την εξοικονόμηση των αναγκαίων χρηματικών πόρων.

Τέτοια μέτρα υπήρξαν τα εξής: 1. Η μείωση των δημόσιων δαπανών, όπως των τακτικών αποδοχών (πλην των δώρων εορτών και του επιδόματος αδειών) των εργαζομένων στον στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ο καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, η μείωση αμοιβών συμμετοχής σε συλλογικά όργανα, η περικοπή υπερωριών κ.λπ.) κ α ι

2. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώπων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ. μέ τόν ν. 3833/2010).

3. Ο Ν. 3845/2010, γνωστός ως "Μνημόνιο", με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οικονομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση του ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους και η αποφυγή τής παύσης των πληρωμών του Κράτους. Και με τον νόμο αυτό, θεσπίστηκαν μέτρα για την μείωση των δημοσίων δαπανών, εντοπιζόμενα και στην μείωση του μισθολογικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. των λειτουργών του δημοσίου γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης).

4. (Περαιτέρω) Ψηφίστηκαν και άλλοι νόμοι για την μείωση των δαπανών του Κράτους σχετικά με τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως, ο ν.3865/2010 ο οποίος θέσπισε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν.3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και άλλων κατηγοριών), την ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας και την ειδική εισφορά συνταξιούχων επικουρικής ασφάλισης, ο ν.4002/2011 που μείωσε περαιτέρω τις αποδοχές των υπαλλήλων, αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε παρακράτηση μηνιαί-

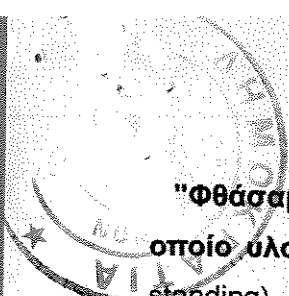
ας εισφοράς σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω των 60 ετών, ο ν.4024/2011 που επέβαλε την μείωση των συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό των 1.200 ευρώ, την περικοπή των επιδομάτων, πλέον των άλλων ειδικότερων μειώσεων για συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων και -τέλος- ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις που υπερέβαιναν το ποσό των 1.300 ευρώ.

Βεβαίως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι, σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, π λ ή ν ό μ ω ς η δυνατότητά του αυτή έχει ως ό ρ ι ο την καθιερούμενη - με το άρθρο 4 παρ.5 του Συντάγματος- αρχή της ισότητας στην κατανομή στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνατοτήτων εκάστου, καθώς και στην καθιερούμενη με το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Επ' αυτών, στην αιτιολογική έκθεση των ανωτέρω Νόμων για την ανάγκη εφαρμογής των μειώσεων των εν γένει αποδοχών μας, αναφέρονται -μεταξύ άλλων- τα ακόλουθα:

«Τα μέτρα που προτείνονται επιβάλλεται να ληφθούν εν συμφωνία προς το Σύνταγμα της Χώρας. Το κράτος δικαιούται και υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, επιβάλλεται να αξιώσει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους τους για κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη (άρθρο 25 παρ. 4). Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη. Με το πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΠΣΑ), το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 16ης Φεβρουαρίου 2010, η Χώρα μας δεσμεύτηκε απέναντι στους πολίτες της και τους ευρωπαίους εταίρους της να επιτύχει την δημοσιονομική εξυγίανση με συγκεκριμένους στόχους και σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Σκοπός της ρύθμισης του προτεινόμενου νομοσχεδίου είναι η προστασία και η προαγωγή του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος. Στο πλαίσιο αυτό, οι διατάξεις που αφορούν την περικοπή των μισθολογικών δαπανών εφαρμόζονται τόσο στους εργαζόμενους στο Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, όσο και στο προσωπικό των Ν.Π.Ι.Δ., που ε ί τ ε ανήκουν στο κράτος ε ί τ ε επιχορηγούνται τακτικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ε ί τ ε είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 1 του ν.3429/2005, με όποιον τρόπο και αν αυτοί αμείβονται. Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα μέτρα που προτείνονται είναι επώδυνα. Με τα μέτρα που προτείνονται οι Έλληνες πολίτες θα υποστούν θυσίες. Τα μέτρα που η κυβέρνηση προτείνει, επιφέρουν μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα αλλά και των συνταξιούχων. Καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια κατά την διάρκεια της διαπραγμάτευσης, ώστε να θιγούν όσο γίνεται λιγότερο τα χαμηλά και μεσαία επίπεδα μισθών και συντάξεων και αυτό αποτυπώνεται στο πρόγραμμα και στο σχέδιο νόμου. Όλη αυτή η εθνική προσπάθεια έχει αρχή, μέση και τέλος.»

Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω μεγαλόστομες διακηρύξεις περί "παραδοχών", "κατανοήσεων" και "δεσμεύσεων" εκ μέρους των συντακτών των εν λόγω νόμων, είναι πασίγνωστο ότι, στην πραγματικότητα, αυτές δ έ ν τηρήθηκαν και τα προαναφερόμενα κατοχυρωμένα συνταγματικά όρια, τα προστατευτικά των αδυνάμων μισθωτών και συνταξιούχων, παραβιάσθηκαν άνισα και βάνανυσα αλλά κυρίως μονομερώς. (...)

"Φθάσαμε" λοιπόν στον ν. 4046/2012 [Μ ν η μ ό ν ι ο ΙΙ] (ΦΕΚ Α' 28/14. 2.2008), με τον οποίο υλοποιήθηκε-εγκρίθηκε το Σχέδιο του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος (άρθρο 1 παρ. 2), ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή και την θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τράπεζας Ελλάδος, τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σ' αυτόν ως Παράρτημα V (άρ.1 παρ.1).

Το, εν λόγω, Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (Memorandum of Economic and Financial Policies), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις συγκεκριμένες προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality) και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Technical Memorandum of Understanding).

Κατ' εφαρμογή του ν. 4046/2012, εκδόθηκε ο ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 – Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/12.11.2012) και με την περίπτωση 1 της ανωτέρω υποπαραγράφου αυτού ορίσθηκε ότι: *«Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, ...καταργούνται από 1.1.2013».*

Ω σ τ ό σ ο, στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4093/2012 σχετικά με την διάταξη της περ. 1, της υποπαραγράφου Γ.1, ο υ δ ε μ ί α αι τ ι ο λ ο γ ί α αναφέρεται, η οποία να δικαιολογεί την σκοπιμότητα της εν λόγω καταργήσεως και την -ένεκα αυτής- επερχόμενη προσβολή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματός μας στην καταβολή των εν λόγω επιδομάτων δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα, ως και κανονικής αδείας, η οποία επήλθε με την ανωτέρω αυθαίρετη ολοσχερή κατάργησή τους.

Σ υ γ κ ρ ι μ έ ν α, στο κείμενο αυτό αναγράφεται επί λέξει ότι:

«Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ε ι δ ι κ ό τ ε ρ α : Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 καταργούνται, από 1.1.2013, τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των Ο.Τ.Α.».

Ο μ ω ς, η διάταξη αυτή αποτελεί απλή περιγραφή της επιβληθείσης καταργήσεως, ε ν ώ τ ί π ο τ ε ά λ λ ο π ε ρ ί αι τ ι ο λ ο γ η μ έ ν η ς επικλήσεως της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος δεν προτάθηκε, όπως από τον Νόμο και το Σύνταγμα ρητά απαιτείται. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι:

1. Ο νομοθέτης, αφού διαπίστωσε ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», δ έ ν αποφά-

σισε να λάβει για την αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης Δημοσιονομικής κρίσεως, **ά λ λ α - διαφορετικής κοινωνικής υφής- μέ τ ρ α.**

Ομως τέτοια μέτρα είναι πρόδηλο ότι υπήρχαν, όπως λ.χ. η επιδίωξη αποκάλυψης των περιλαμβανομένων **ε ί τ ε** στις περίφημες "λίστες" μεγαλοφοροφυγάδων "Λαγκάρντ", "Λίχτενστάϊν", "Μονακό" κ.λπ (σύμφωνα και με πρόσφατη -της 26.03.2015- τηλεοπτική δήλωση-υπόδειξη της ίδιας της Κριστίν Λαγκάρντ...), **ε ί τ ε** στις χιλιάδες «OFF-SHORE» πού εντοπίσθηκαν στις λεγόμενες «Παρθένους» νήσους κ.λπ **ε ί τ ε** στην είσπραξη φόρων από φοροαποφυγή με τις ονομαζόμενες «τριγωνικές συναλλαγές» είτε από τους διαβόητους λαθρεμπόρους καυσίμων και λοιπών εισαγομένων αγαθών και την από αυτούς είσπραξη τών κατά νόμο φόρων ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, σύμφωνα με δημοσιογραφικές αλλά και κυβερνητικές εκτιμήσεις περί αυτών.(...).

Α ν τ ι θ έ τ ω ς ό μ ω ς, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης κατέφυγε και πάλι στην πλέον "εύκολη λύση", δηλαδή την **π ε ρ α ι τ έ ρ ω μ ε ί ω σ η τ ω ν α π ο δ ο χ ώ ν** των (ιδίων...) μισθωτών του Δημοσίου, τών ΝΠΔΔ και τών ΟΤΑ, εις βάρος τών οποίων -όμως- είχαν επιβληθεί **κ α ι** οι πρώτες περικοπές με τους νόμους 3833/2010 και 3845/2010, κατ' επίκληση -και τότε- τού κινδύνου χρεοκοπίας της Χώρας!!!

Και -βεβαίως- είναι πρόδηλον ότι, στην "επιλογή" αυτή κατέφυγε ο νομοθέτης διότι, το μέτρο αυτό, σε αντίθεση προς την χρονοβόρο είσπραξη των φορολογικών εσόδων από τούς μεγαλοφοροφυγάδες εσωτερικού και εξωτερικού, είναι ευχερές να εφαρμοσθεί "κυριαρχικά" και να έχει "άμεσα" αποτελέσματα, αφού με την ψήφιση τού προβλέποντος -την εν λόγω κατάργηση- νόμου, κατεβλήθησαν **α μ έ σ ω ς** μειωμένες οι αποδοχές τών -υφισταμένων τις εν λόγω περικοπές- ανυπεράσπιστων μισθωτών...

Περαιτέρω "προβάλλεται" ότι, ο ν.4093/2012 προέβη στη μείωση (μεταξύ άλλων), τών αποδοχών μας προς αντιμετώπιση της συνεχιζόμενης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσεως, δηλαδή για σκοπό που θεωρητικά αποτελεί -κατά τον νομοθέτη- σκοπό δημοσίου συμφέροντος, δυνάμενο -κατ' αρχήν- να "δικαιολογήσει" την λήψη μέτρων περιστολής μισθολογικών δαπανών τού Δημοσίου.

Ομως, σε περίπτωση παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ασφαλώς **δ ε ν** μπορεί να είναι επιτρεπτό, η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται πρὸς αντιμετώπισή της, να **κ α τ α ν έ μ ε τ α ι σ υ ν ε χ ώ ς** και κατ' **ε π α ν ά λ η ψ η** σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, όπως είναι οι μισθωτοί τού Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ, οι οποίοι άλλωστε, είναι οι πλέον **σ υ ν ε π ε ί ς** στις φορολογικές υποχρεώσεις τους!!!

Αλλωστε, με αυτόν τον μονομερή τρόπο καλύψεως των δημοσιονομικών κενών, στην πράξη **ε υ ν ο ο ύ ν τ α ι** άλλες κατηγορίες πολιτών, από την συστηματική ασυνέπεια των οποίων -κυρίως στο πεδίο της εκπληρώσεως των φορολογικών τους υποχρεώσεων- προ-καλείται σε σημαντικό βαθμό η ίδια η δυσμενής οικονομική συγκυρία της Χώρας. (βλ. και Σ.τ.Ε. Ολομ. 668/2012, σκ. 37).

Στην προκειμένη μάλιστα περίπτωση, όπως συνάγεται από τα αναφερόμενα στο προσαρτημένο στον ν. 4046/2012 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, ένας από τους λόγους για τους οποίους κρίθηκε ότι είναι αναγκαία η λήψη νέων μέτρων (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι ν έ ε ς μειώσεις στις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων), ήταν και το γεγονός ότι δ ε ν έχει επιτευχθεί σε βαθμό ικανοποιητικό η είσπραξη των φορολογικών εσόδων («Συνεχή προβλήματα της Ελλάδας με την φορολογική συμμόρφωση...»).

Εν προκειμένω -λοιπόν- είναι προφανές ότι α ν α ι ρ ε ί τ α ι ο επικαλούμενος από τον νομοθέτη "λόγος δημοσίου συμφέροντος", ο δυνάμενος -κατ' αρχήν- να δικαιολογήσει την -έστω- μερική περικοπή των εν λόγω τακτικών μισθολογικών απολαβών μας α λ λ ά ό χ ι β ε β α ί ω ς και την ο λ ο σ χ ε ρ ή κα τ ά ρ γ η σ η α υ τ ώ ν.

2. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι, ακόμη και το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο στην αντιμετώπιση της Συνταγματικότητας των ανωτέρω μνημονιακών νόμων, εμφανίζεται (με ελάχιστες σθεναρές μειοψηφίες...), πλήρως ευθυγραμμισμένο με την νομοθετική-εκτελεστική εξουσία η οποία τούς καθιέρωσε, στις αιτιολογίες του προς δικαιολόγηση των επιβληθέντων μέτρων, έκρινε ότι με τα προβλεπόμενα (κατ' εφαρμογή του ν. 3845/2010) μέτρα περικοπής των μισθολογικών και συνταξιοδοτικών παροχών επέρχεται μεν ο περιορισμός (ο οποίος κρίθηκε ανεκτός), ό χ ι όμως και η ο λ ο σ χ ε ρ ή σ τ έ ρ η σ η των εν λόγω παροχών, δηλαδή νομοθέτηση, η οποία -κατ' αντιδιαστολή- δ ε ν θ α ή τ α ν α ν ε κ τ ή!!!

Ειδικότερα, το Σ.τ.Ε. στις σκέψεις του αυτές έλαβε υπόψη του το συγκεκριμένο ύψος των επερχομένων περικοπών, σε συνάρτηση προς το γεγονός ότι -σε κάθε περίπτωση- εξακολούθησε να προβλέπεται η καταβολή των επιδομάτων εορτών και αδείας, έστω σε μειωμένα -σε σχέση προς το προϊσχύον δίκαιο- ποσά, σε μισθωτούς και συνταξιούχους,

Συνεπώς, από την ανωτέρω κρίση του Σ.τ.Ε., προκύπτει ότι, το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (παρ' ότι προδήλως δεν αποδέχεται την απόλυτη ισχύ της εννοίας του κοινωνικού κεκτημένου...), εφ' όσον δέχθηκε ότι -λόγω των προβαλλομένων λόγων δημοσίου συμφέροντος- ήταν συνταγματικώς επιτρεπτή η συρρίκνωση ενός κοινωνικού δικαιώματος, όπως ο π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ό ς μισθών-συντάξεων και εκείνων των δώρων εορτών και αδείας α λ λ ά αυτό σε συνάρτηση προς το γεγονός ότι, αυτά καθ' εαυτά, τ ά εν λόγω επιδόματα -έστω και συρρικνωμένα- εξακολουθούσαν να παρέχονται στους δικαιούχους.

Δηλαδή, το Σ.τ.Ε. επεσήμανε ότι, η ο λ ο σ χ ε ρ ή ς κα τ ά ρ γ η σ ή τ ο υ ς θα παραβίαζε τις διατάξεις περί προστασίας του συνταγματικώς θεσπιζομένου κοινωνικού δικαιώματος, επομένως και του αντιστοίχου ("σχετικού") κοινωνικού κεκτημένου, θίγοντας τα βασικά χαρακτηριστικά που συνθέτουν τον πυρήνα του εν λόγω κοινωνικού δικαιώματος, εφ' όσον θα χειροτέρευε ουσιαστικά η επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα προστασία του, γεγονός το οποίο -όμως- επήλθε, στην συνέχεια, με τις διατάξεις του ν. 4093/2012.

3. Περαιτέρω, με τις παραπάνω διατάξεις των εν λόγω νόμων και ιδίως των εξ αυτών 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011, 4046/2012 και 4093/2012, προβλέπεται, τόσο η μείωση των δαπανών του Κράτους με μείωση του μισθολογικού -γενικώς- κόστους, όσο και η αύξηση των εσόδων των προερχόμενων από την φορολογία εισοδημάτων αλλά και από την είσπραξη βεβαιωμένων οφειλών. (Λ.χ. φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές.).

Πλήν όμως, ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά τακτά χρονικά διαστήματα» δε ν εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως προς τις εισπράξεις από την φορολογία και τα βεβαιωθέντα προς είσπραξη ποσά... (Βλ. και Ετήσια Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους για το έτος 2010).

Επομένως, η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση της κατηγορίας των μισθωτών (μισθολογικές μειώσεις - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που προδήλως φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν, ως εύκολος και γρήγορος τρόπος εξισορρόπησης - ισοσκέλισης των οικονομικών δεδομένων, εμφανώς δημιουργεί άνιση μεταχείριση των διοικουμένων, η οποία -όμως- έρχεται σε αντίθεση με τις ανωτέρω προπαρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος α λ λ ά και εκείνης του άρθρου 25 παρ. 4 αυτού.

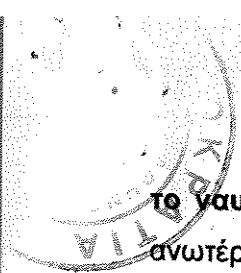
Δηλαδή, της αξιώσεως του Κράτους να εκπληρώνουν ό λ ο ι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, προφανώς δε η πρακτική αυτή δ ε ν είναι συμβατή και με την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. (Άρθρο 25 παρ.1 του Συντ/τος).

4. Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση των μισθών των ι δ ί ω ν πάντοτε μισθωτών, προδήλως οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου αυτών, των υφισταμένων τις αλληπάλληλες μειώσεις των αποδοχών τους υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, ο δ ε τ ρ ό π ο ς περιορισμού τους, "οδηγεί" αναπόφευκτα στην κυριολεκτική ισοπέδωση των μισθών τους, αφού τούς χορηγούνται -τελικά- ά ν ι σ ε ς αποδοχές.

Ειδικότερα, με τον περιορισμό των επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και Κανονικής Αδείας σε ενιαίο ποσό γ ι ά ό λ ο υ ς τούς υπαλλήλους (ανεξάρτητα από το μισθολογικό κλιμάκιο εκάστου υπαλλήλου, τα έτη του εργασιακού βίου του, την θέση ευθύνης που κατείχε ο κάθε υπάλληλος, καθώς και τη θέση του στην κλίμακα της υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις αποδοχές του), παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στον ορθολογικό προσδιορισμό τους, όπως και παραπάνω εκτίθεται.

Παράλληλα, ενώ τα μνησθέντα μέτρα "θεωρητικά" λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, θα έπρεπε τουλάχιστον να υποβάλλονται σε αυτά ό λ ο ι οι μισθωτοί του Δημοσίου, α ν α λ ο γ ι κ ά κατά την κλίμακα των προβλεπόμενων αποδοχών τους.

Αντιθέτως όμως, διαπιστώνεται -εξοργιστικά- να εξαιρούνται από τις ανωτέρω περικοπές, κάποιες κατηγορίες πολιτών, όπως λ.χ. οι υπάλληλοι της Βουλής (για τους οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό μισθολογικό καθεστώς με 16 μηνιαίους μισθούς ετησίως (!!!) αλλά και

 το ναυτικό προσωπικό της Πλοηγικής Υπηρεσίας (το οποίο αυθαίρετως εξαιρέθηκε από τις ανωτέρω περικοπές σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.3872/2010), χωρίς να δικαιολογείται η εξαίρεση αυτή από λόγους δημόσιου συμφέροντος εν όψει των ειδικών εθνικών συνθηκών, τής επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και τής οικονομικής ισορροπίας του Κράτους.

Δηλαδή, ρυθμίσεις οι οποίες, εφόσον ήταν και παραμένουν σε ισχύ, εμφανώς είναι αντίθετες προς τα άρθρα 4, 25 και 88 του Συντάγματος.

5. Περαιτέρω, στο μέτρο που αφορούν εργασιακά δικαιώματα, οι ανωτέρω ρυθμίσεις θίγουν την αξίωση για την καταβολή μισθού και συνιστούν ό χ ι απλώς περιορισμό ή δυσμενή μεταβολή α λ λ ά προσβολή του πυρήνα του οικείου περιουσιακού δικαιώματος, που παραβιάζει το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί προστασίας των περιουσιακής φύσεως δικαιωμά-των.

Τούτο δε διότι, με τις ανωτέρω διατάξεις που επιβάλλουν αλληπάλληλες -απρόβλεπτες- μισθολογικές μειώσεις, αιφνιδιάζονται οι υπάλληλοι, οι οποίοι αδυνατούν να προϋπολογίσουν τις άμεσες οικονομικές και λοιπές ανάγκες και υποχρεώσεις τους, εντεύθεν δε επέρχεται στο πρόσωπό τους, σαφέστατη παραβίαση τής αρχής τής προστατευομένης εμπιστοσύνης.

6. (Περαιτέρω) Είναι παραδεκτό ότι, το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δ ε ν εγγυώνται ορισμένο ύψος μισθού ή συντάξεως. Ο μ ω ς, ο περιορισμός τους από το νομοθέτη, επιβάλλεται αφ' ενός να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικά ασθενεστέρων τάξεων (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος), αφ' ετέρου δε, να πρόκειται για μέτρο ικανό και πρόσφορο για την εξυπηρέτηση σκοπού δημόσιου συμφέροντος, τηρουμένων τών αρχών τής ισότητας στην κατανομή τών δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 τού Συντάγματος) και τής αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος).

7. (Περαιτέρω) Οι ανωτέρω ρυθμίσεις, με τις οποίες μειώνονται, οι μισθοί τής ίδιας κατηγορίας υπαλλήλων δύο -αλληπάλληλες- φορές και μάλιστα εντός τού ιδίου έτους (πέραν τών λοιπών μειώσεων που επακολούθησαν), χωρίς χρονικό περιορισμό και χωρίς συνεκτίμηση των λοιπών οικονομικών επιβαρύνσεων που έχουν στο μεταξύ επιβληθεί, πλήττουν το επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης μεγάλης κατηγορίας των υποκείμενων στην μείωση υπαλλήλων του ευρύτερου δημοσίου, μεταξύ τών οποίων -αδιαμφισβήτητα- συμπεριλαμβανόμαστε και εμείς, όντες εκ προοιμίου χαμηλόμισθοι.

8. (Πέραν αυτών) Η επίκληση εκ μέρους τών υπευθύνων Κυβερνητών ότι, με τις ως άνω ρυθμίσεις επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημόσιου συμφέροντος, συνιστάμένου στην περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται ούτε τεκμηριώνεται, με την

παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, ώστε να αποδεικνύεται η προσφορότητα και η αναγκαιότητα των θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη του σκοπού αυτού, υπό την έννοια της εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση -γ ι α π ο λ λ ο σ τ ή φ ο ρ ά- τής ίδιας κατηγορίας πολιτών, δηλαδή των υπαλλήλων τού Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των Ο.Τ.Α.

(Πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι μειώσεις αυτές υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί τού συνόλου τού ποσού κάθε επιδόματος, χωρίς εσωτερική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα οι επιβαρύνσεις να είναι δυσανάλογες ανά μισθολογική κατηγορία των πληττομένων μισθωτών...)

9. Τέλος, η -με την διάταξη τού άρθρου πρώτου τού Ν.4093/2012- ολοσχερής κατάργηση των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα καθώς και τού επιδόματος κανονικής ετησίας άδειας, α δ ι α κ ρ ί τ ω ς (σε συνδυασμό μάλιστα με τις μεγάλες μειώσεις των διατάξεων αφ' ενός τού άρθρου 1, Ν. 3833/2010 και αφ' ετέρου τού ν. 4002/2011), δημιουργεί, πέραν των ανωτέρω, πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 τού Συντάγματος.

Εν όψει ό λ ω ν των ανωτέρω, μεταβολή του μισθολογικού μας καθεστώτος με μείωση των αποδοχών μας (ιδιαίτερως μάλιστα στην περίπτωση που η μείωση αυτή είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, που επιφέρει πράγματι ανατροπή τού -έως τότε- ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος), δ ε ν μπορεί να γίνει, αφ' ενός χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος κ α ι αφ' ετέρου χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη τού εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος.

Κ α ι ακόμη, ότι δ ε ν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' όψη και παραγόντων, όπως το κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως υποχρεώσεις, τις οποίες υπέχουμε οι υπάλληλοι, οι υφιστάμενοι αυτή την πραγματική λεηλασία των αποδοχών μας.

Β. Οι κρινόμενες μισθολογικές διατάξεις συνιστούν παραβίαση διατάξεων τού άρθ. 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τής Ε.Σ.Δ.Α. (η οποία κυρώθηκε με το Ν.Δ. 5374 και έχει σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 τού Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ) και το προστατευόμενο περιουσιακό δικαίωμα, στην έννοια τού οποίου, υπάγονται, μεταξύ άλλων, οι μισθολογικές αμοιβές.

Αυτό έχει παγίως γίνει δεκτό μέσω τής νομολογίας τού Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (James κ.λπ. κατά Ηνωμ. Βασιλείου, απόφ. 21.2.1986, Σειρά Α' αρ. 98, σελ. 29-30, παρ. 37, πάγια νομολογία Ε.Δ.Δ.Α. Pressos Compania Naviera S.A κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998 Ολ. ΑΠ 9/2008 Ε.Δ.Δ.Α Αντωνακοπούλου κ.α. κατά Ελλάδος και Γεωργιάδης κατά Ελλάδος, απόφαση Αζινάς κατά Κύπρου της 20.6.2002,

αποφάσεις Gaygusuz κατά Αυστρίας της 16.9.1996, Koua Poirrez κατά Γαλλίας της 30.9.2003, Wessels- Bergervoet κατά Ολλανδίας).

Α λ λ ω σ τ ε, η ρύθμιση των αποδοχών των μισθωτών από τον κοινό νομοθέτη είναι εξεταστέα από την άποψη του ζητήματος της τηρήσεως της αναλογικότητας, ό χ ι μ ό ν ο κατά την γενική διάταξη του άρ. 25 του Συντάγματος α λ λ ά π ρ ο ε χ ό ν τ ω ς και ειδικότερα υπό το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., το οποίο επιτάσσει να ερευνάται εάν διατηρήθηκε μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος της κοινότητας και της ανάγκης προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου, μεταξύ των οποίων ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, κατά την ως άνω έννοια που περιλαμβάνει και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα και δικαιώματα (απαιτήσεις) ενοχικής φύσεως και τέτοια ασφαλώς συνιστούν οι μισθοί των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα. (Ε.Δ.Δ.Α., απόφαση 12.10.2004, Υπόθεση Kjartan Asmundsson κατά Ισλανδίας, παρ. 40, 45).

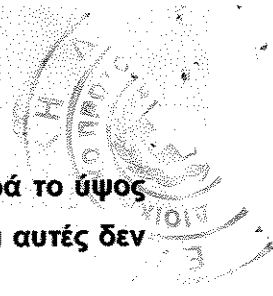
Ε π ί σ η ς, η επέμβαση στην ειρηνική απόλαυση της περιουσίας πρέπει να προβλέπει και να τηρεί μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου (βλ. αντί πολλών, ΕΔΔΑ υπόθεση Sporrang-Lonnroth κατά Σουηδίας, απόφαση 23ης Σεπτεμβρίου 1982, Σειρά Α αρ 52, σελ.26, παρ.69.).

Το μέλημα να επιτευχθεί αυτή η ισορροπία αντανακλάται στη δομή του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, ως συνόλου. Ειδικότερα, οποιοδήποτε μέτρο στερεί από το άτομο την περιουσία του, θα πρέπει να τηρεί μία εξισορροπητική αναλογία μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού. (Βλ. ΕΔΔΑ: υπόθεση Yagtzilar κ.α. κατά Ελλάδος, Απόφαση 6.12.2001, παρ. 40, υπό θέση Pressos Compania Naviera S.A. κ.ά. κατά Βελγίου, απόφαση 20ης Νοεμβρίου 1995, Σειρά Α αρ.332, σελ.23, παρ.38).

Α λ λ ω σ τ ε, περιορισμός ή στέρηση των ενοχικών αυτών δικαιωμάτων, χωρεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και προϋποθέτει την καταβολή αποζημίωσης.

Η διάταξη αυτή του Πρωτοκόλλου έχει, σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντάγματος, άμεση και υπερνομοθετική ισχύ, δεσμεύει δε τον κοινό νομοθέτη, ούτως ώστε αυτός να μην μπορεί να προβεί σε κατάργηση προστατευόμενου περιουσιακού δικαιώματος με διάταξη τυπικού νόμου. Τέτοιες διατάξεις νόμων είναι ευθέως αντισυνταγματικές (άρθρο 28 παρ. 1 Συντάγματος σε συνδυασμό με άρθρο 1 ΠΠΠ, πρβλ. ΑΠ. (ΟΛΟΜ) 33/2002, ΑΠ 1465/2001).

Γ. (Περαιτέρω) Έχουμε παραβίαση τής αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη που πηγάζει από το Σύνταγμα και εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές του Ευρωπαϊκού Δικαίου, η οποία αποβλέπει να διασφαλίσει τον πολίτη από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπει το κοινοτικό δίκαιο.

Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται και στο εσωτερικό δίκαιο καθ' όσον αφορά το ύψος των αποδοχών των εργαζομένων, οι οποίοι δικαιολογούνται να εφησυχάζουν ότι αυτές δεν θα μειωθούν αδικαιολόγητα στο μέλλον (ΑΠ 9/2008).

Δ. (Περαιτέρω) Έχουμε παραβίαση της αρχής της τήρησης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ δημοσίου συμφέροντος και προάσπισης θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων (Ελ. Συν. 1562/2005, ΕΔΔΔ 2005, σελ.822).

Ε. (Περαιτέρω) Έχουμε παραβίαση της διάταξης της παρ. 1 άρθρου 5 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι περιορισμοί της ελευθερίας ανάπτυξης της προσωπικότητας δεν μπορούν να ξεπερνούν το **α ν α γ κ α ί ο μ έ τ ρ ο** για την προστασία του Συντάγματος, των χρηστών ηθών και των δικαιωμάτων των άλλων, η δε διάταξη του άρθρου 25 παρ.1, κατά την οποία, η κρατική εγγύηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, θα πρέπει να διασφαλίζει την ακώλυτη άσκησή τους.

ΣΤ. (Τέλος) Μέ την παραπάνω **α υ θ α ί ρ ε τ η** ενέργεια της καταργήσεως των Δώρων Εορτών Χριστουγέννων-Πάσχα αλλά και του επιδόματος κανονικής αδειάς, θίγονται παραλλήλως και οι αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, της καταλληλότητας και οι επί μέρους αρχές της ελάχιστης δυνατής προσβολής άλλως του ηπιότερου μέτρου, της αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και της απαγόρευσης της χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Στην έννοια της αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια της στάθμισης συμφερόντων, στις περιπτώσεις σύγκρουσης, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν. Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση της νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά την ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια των επιταγών του Συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού της ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει την θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων.

Όπως δέχτηκε και το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθ. 1975/1991 απόφασή του (Δ' Τμήμα), τα μέτρα, που λαμβάνονται για την προστασία της Εθνικής Οικονομίας δεν πρέπει να θίγουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου (άρθρο 2 παρ.1 Σ) και την προστατευόμενη από το Σύνταγμα ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων, όταν έχουν χαρακτήρα παροδικό, χρονικά δηλαδή ορισμένο.

Αντιθέτως, στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι μειώσεις των αποδοχών ωών υπαλλήλων του Δημοσίου όσο και οι περικοπές των συντάξεων, ουδέν στοιχείο παροδικότητας έχουν, ενώ ο υ δ α μ ο ύ, τ ό σ ο στην αιτιολογική έκθεση των ν. 3833/2010, 3845/2010, 4024/2011 και 4093/2012, ό σ ο και στο ίδιο το κείμενο αυτών δ ε ν προβλέπεται ότι οι περικοπές αυτές έχουν χαρακτήρα προσωρινό.

Περαιτέρω, από κ α ν έ ν α πλήρως αιτιολογημένο στοιχείο, το οποίο να χρησιμοποιήθηκε πριν την έκδοση του νόμου και να τέθηκε υπόψη του νομοθετικού σώματος **δ ε ν** προκύπτει, ότι τα εισοδήματα των υπαλλήλων του Δημοσίου και των Συνταξιούχων, διατηρούνται σε βιώσιμα επίπεδα, ενώ -παραλλήλως- μέσω των επιβληθέντων μέτρων **ό χ ι μ ό ν ο** δεν επέρχεται η μείωση του πληθωρισμού αλλά **-α ν τ ι θ έ τ ω ς-** αυτός έχει αυξηθεί αισθητά.

Επί πλέον, ουδεμία σχέση μπορεί να έχει η μείωση των αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών (!!!) και επί πλέον ουδόλως αιτιολογείται ο τ ρ ό π ο ς με τον οποίο η εν λόγω περικοπή αποδοχών θα μπορούσε να οδηγήσει σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών...

Είναι εξ αυτού προφανές ότι, η τεκμηρίωση των λόγων, που επιβάλλουν την περικοπή μισθών και συντάξεων, **ό χ ι μ ό ν ο ν** δεν είναι επαρκής, **ό χ ι μ ό ν ο ν** δεν παρέχει επαρκή αιτιολογία για την αδυναμία εφαρμογής άλλου πρόσφορου μέσου **α λ λ ά -** αντιθέτως- συνδέει την περικοπή των τακτικών αποδοχών και των συντάξεων, με στοιχεία, τα οποία ουδεμία σχέση έχουν προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

(Δηλαδή, στις διατάξεις του Νόμου, υπάρχει επίκληση μίας δίκαιης κατανομής του κόστους δημοσιονομικής κατανομής, χωρίς -ωστόσο- να αναπτύσσεται επαρκώς, με ποιο τρόπο επέρχεται η δίκαιη αυτή κατανομή, δεδομένου ότι, οι περικοπές αφορούν στην πράξη μόνο τους μισθούς και τις συντάξεις, τα μεγέθη των οποίων μειώνονται δραστικά και δραματικά.

Επιπροσθέτως, η επίκληση ότι, η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη για εκείνους, που **δ ε ν** έχουν συμβάλλει με μερίδιο φορολογικής επιβάρυνσης, επίσης **δ ε ν** φαίνεται να βρίσκει λογικό και επαρκές έρεισμα, δεδομένου ότι, άπαντες οι δημόσιοι υπάλληλοι φορολογούνται κατά σταθερό και μόνιμο τρόπο.)

ΣΤ. Παραβίαση της αρχής της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ).

Περαιτέρω, η αδιάκριτη επιβολή της ίδιας ποσοστιαίας μείωσης σε όλους τους μισθούς και τα επιδόματα, έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Σ), η οποία δεσμεύει τον κοινό νομοθέτη, κατά την ρύθμιση ουσιαδώς **α ν ο μ ο ί ω ν** πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων να μην μεταχειρίζεται κατά τρόπο **ό μ ο ι ο** τις περιπτώσεις αυτές.

Κατά πάγια νομολογία, πρέπει η επιλεγόμενη ρύθμιση να μην προβαίνει σε αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων άλλως σε ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1252, 1253/2003).

(Για όμοιους λόγους, η αδιαφοροποίητη μισθοδοσία είναι αντίθετη και στην αρχή της αναλογικότητας, εφ' όσον η επιβάρυνση στους χαμηλόμισθους μισθωτούς είναι πολύ μεγαλύτερη και επαχθής, εν σχέση προς τούς κατά μισθολογική κατηγορία υψηλότερα μισθοδοτούμενους.)

Ζ. Παραβίαση άρθρων 22 παρ.2 και 23 του Συντάγματος καθώς και των διεθνών συμβάσεων εργασίας 87, 98, 150 και 151 και τού άρθρου 8 τού Διεθνούς Συμφώνου για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

Με τις διατάξεις των νόμων 3833/2010, 3845/2010, 4002/2011, 4024/2011 και 4093/2012, σημειώνονται περιορισμοί της συλλογικής αυτονομίας όσον αφορά τους όρους αμοιβής των εργαζομένων τόσο στον στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, *ε ί τ ε* με σχέση δημοσίου δικαίου *ε ί τ ε* με σχέση ιδιωτικού δικαίου συνδεδεμένων,

Η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας της ΔΟΕ (Βλ. την Συλλογή Αποφάσεων της Επιτροπής για την συνδικαλιστική ελευθερία, *La liberte syndicale*, Recueil de decisions et de principes du Comite de la liberte syndicale du Conseil d' administration du BIT, Geneve, Bureau international du Travail, 5η έκδοση (αναθεωρημένη), έτους 2006, οι αριθμητικές αναφορές παραπέμπουν στις παραγράφους της Συλλογής), **στην πλούσια σχετική νομολογία της έχει κρίνει ότι: Συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στη συλλογική αυτονομία η αναστολή εφαρμογής μισθολογικών όρων συλλογικών συμβάσεων τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, στο πλαίσιο εφαρμογής μίας πολιτικής σταθεροποίησης.**

Ήδη, η Επιτροπή Συνδικαλιστικής Ελευθερίας έχει κρίνει ότι, περιορισμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων που διαρκεί υπέρ τα τρία (3) έτη είναι χρονικά υπέρμετρος (παρ. 1026). (Επίσης, έχουν κριθεί αντισυνταγματικές αντίστοιχες διατάξεις από τα Δικαστήρια άλλων Χωρών της Ε.Ε. στα πλαίσια της υπαγωγής τους στο Δ.Ν.Τ. όπως Λεττονίας, Ουκρανίας κλπ).

Συνεπώς, από όλα τα ανωτέρω, είναι προφανές ότι η ολοσχερής *κ α τ ά ρ γ η σ η* των Επιδομάτων Εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων καθώς και Κανονικής Ετησίας Αδείας, που προβλέφθηκε και επιβλήθηκε με την περίπτωση 1, της υποπαραγράφου Γ.1 τού Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής τού ν. 4046/2012 και τού Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ Α' 222/ 12.11.2012), κατ' εφαρμογή τού ν. 4046/2012, η οποία ορίζει ότι: **«Τα επιδόματα Εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας..., καταργούνται από 1.1.2013»**, *π ρ ο σ κ ρ ο ύ ε ι* στην Συνταγματική υποχρέωση σεβασμού και προστασίας της αξίας τού ανθρώπου, στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, στην προστασία της εργασίας, συνιστά δέ αδικαιολόγητη και αντισυνταγματική ρύθμιση με την οποία στην πραγματικότητα προσβάλλεται ο πυρήνας και ματαιώνεται το σχετικό μας περιουσιακό δικαίωμα για την καταβολή τους και κατά συνέπεια, οι επίμαχες ρυθμίσεις αντίκεινται προδήλως στις προαναφερόμενες Συνταγματικές διατάξεις τις οποίες κατάφωρα παραβιάζουν.

[Πολύ δε περισσότερο, όταν καταργούνται ολοσχερώς κερτημένες μισθολογικές παροχές εκατονταετίας (λ.χ. η πρώτη χορήγηση Δώρου Πάσχα εν Ελλάδι χρονολογείται εν έτει 1822 (!!!), όλες δε οι επίδικες μισθολογικές παραχές δέν έπαυσαν καταβαλλόμενες ούτε κατά την Γερμανοϊταλική Κατοχή...), είχαν δέ -άλλωστε- ήδη ρυθμισθεί μόλις πριν την κατάργηση αυτή (κατόπιν μειώσεων) με το τελευταίο Ενιαίο Μισθολόγιο υπαλλήλων Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ (άρθρο 16 Ν. 4024/2011)].

Επομένως, η ολοσχερής κατάργηση με την διάταξη του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012, κατόπιν των μειώσεων που είχαν επέλθει με τις διατάξεις των Νόμων 3833/2010, άρθρου τρίτου του Ν. 3845/2010, Ν. 4024/2011 των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και του επιδόματος άδειας, αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις της διάταξης του άρθρου 1 Ν. 3833/2010 και του ν. 4002/2011 και τις φορολογικές επιβαρύνσεις τις οποίες υφιστάμεθα, δ η μ ι ο υ ρ γ ε ί -πέραν των ανωτέρω- πρόδηλη αντισυμβατότητα προς τις διατάξεις των άρθρων 25 παρ. 1, 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντ/ος αλλά και του άρθρου 1, του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..

Εν όψει των ανωτέρω, μεταβολή του μισθολογικού μας καθεστώτος με την κατάργηση των συγκεκριμένων αποδοχών μας, ιδιαιτέρως μάλιστα, στην περίπτωση που η μείωση αυτή είναι τέτοιας φύσεως ή εκτάσεως, που επιφέρει σημαντική ανατροπή του έως τότε ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος, δ ε ν μπορεί να γίνει, αφ' ενός μεν χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος δημοσίου συμφέροντος, αφ' ετέρου δέ χωρίς να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία ότι, η μείωση αυτή είναι αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού δημοσίου συμφέροντος και δεν μπορεί να αναπληρωθεί από άλλα μέτρα, λαμβανομένων υπ' όψη και παραλλήλων παραγόντων, όπως είναι το κόστος ζωής και οι φορολογικές και λοιπές οικονομικής φύσεως (τακτικές και έκτακτες) υποχρεώσεις, τις οποίες αναγκάως υπέχουμε.

Εν τέλει δέ, η ολοσχερής κατάργηση των ανωτέρω επιδομάτων που λαμβάνουν οι Δημόσιοι υπάλληλοι από την σύσταση του Ενιαίου Μισθολογίου, δεν πλήττουν απλώς τις αρχές του κοινωνικού Κράτους, όπως απορρέουν από το Σύνταγμα α λ λ ά κατατείνουν στην κατάλυσή του, αφού οδηγούν σε τέτοια επιδείνωση την οικονομική κατάστασή μας, ώστε να κινδυνεύει η ίδια η, από το Σύνταγμα προστατευόμενη ανθρώπινη αξιοπρέπειά μας.

III. Εν όψει των ανωτέρω, εφ' όσον η ανωτέρω διάταξη της Υποπαραγράφου Γ.1 (παρ.1) του Ν. 4093/2012 δ ε ν μπορεί να εφαρμοσθεί ως ανίσχυρη, για τον προσδιορισμό των αποδοχών μας είναι εφαρμοστέες οι προϊσχύουσες διατάξεις (άρθρο 16, Ν. 4024/2011), διεκδικούμε για το χρονικό διάστημα από 1.1.2013 μέχρι και σήμερα, τα επιδόματα Εορτών και κανονικής άδειας σύμφωνα με την, διάταξη του άρθρου 16 του Ν. 4024/2011 (Ενιαίο Μισθολόγιο), δεδομένης της μεταγενέστερης ολοσχερούς οριζόντιας κατάργησής τους με την -προδήλως- αντισυνταγματική διάταξη της Υποπαραγράφου Γ. 1. του άρθρου πρώτου

τού Ν. 4093/2012, που ματαίωσε το συνταγματικά κατοχυρωμένο περιουσιακό μας δικαίωμα για την καταβολή των κάτωθι επιδομάτων:

1. Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων, ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ καταβαλλόμενο την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους.
2. Επίδομα Εορτών Πάσχα εκ διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβαλλόμενο δέκα (10) ημέρες πριν από το Πάσχα κάθε έτους.
3. Επίδομα Αδείας εκ διακοσίων πενήντα (250) ευρώ καταβλητέο την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

Αναλυτικώς, εν όψει όλων των ανωτέρω, έκαστος/εκάστη από την 1^η έως και την 28^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τά χρηματικά ποσά που αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 2016, 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 2,87)= Ευρώ 1.435,00.
3. Στο Επίδομα Αδείας 2016, 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 3)= Ευρώ 750,00.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 2.687,00 για έκαστο/εκάστη από την 1^η έως και την 28^η εξ ημών.

Η 29^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 1,87)= Ευρώ 935,00.
3. Στο Επίδομα Αδείας τα 7/12 του 2016, 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 2,58)= Ευρώ 645,83.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 2.080,83 για την 29^η εξ ημών

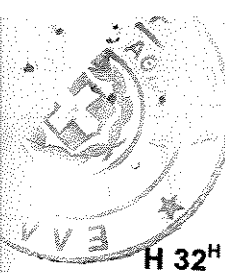
Η 30^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 2)= Ευρώ 500,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 1,87)= Ευρώ 935,00.
3. Στο Επίδομα Αδείας τα 5/12 του 2016, 2017 και 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 2,41)= Ευρώ 604,16.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 2.036,16 για την 30^η εξ ημών

Η 31^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 2/8 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 1,12)= Ευρώ 560,00
3. Στο Επίδομα Αδείας τα 8/12 2018, ήτοι (Ευρώ 250 X 0,66)= Ευρώ 166,66.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 976,66 για την 31^η εξ ημών

Η 32^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 6/8 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 1,62)= Ευρώ 810,00
3. Στο Επίδομα Αδείας 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 1.310,00 για την 32^η εξ ημών

Η 33^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων 3/8 2017 και τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 1,24)= Ευρώ 622,50
3. Στο Επίδομα Αδείας 9/12 2018, ήτοι (Ευρώ 250×0,75)= Ευρώ 187,50.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 1.060,00 για την 33^η εξ ημών

Η 34^η εξ ημών, δικαιούται λαμβάνειν τα χρηματικά ποσά του αντιστοιχούν:

1. Στο Δώρο Πάσχα 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.
2. Στο Δώρο Χριστι/νων τά 7/8 τού 2018 (Ευρώ 500 X 0,87)= Ευρώ 435,00
3. Στο Επίδομα Αδείας 2018, ήτοι (Ευρώ 250)= Ευρώ 250,00.

Και συνολικά στο ποσό των ΕΥΡΩ 935,00 για την 34^η εξ ημών

Δικαιούμαστε δε άπαντες τ' ανωτέρω χρηματικά ποσά με τόν νόμιμο τόκο, από τό τέλος του έτους που εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή άλλως από την επίδοση της παρούσας αγωγής μας μέχρι την εξόφλησή μας.

Επειδή επιφυλασσόμαστε να προσκομίσουμε κατά την συζήτηση βεβαιώσεις υπηρεσιακής και μισθολογικής καταστάσεως από τις οποίες να προκύπτει το σύνολο των μειώσεων των αποδοχών μας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Επειδή η παρούσα αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΟΥΜΕ

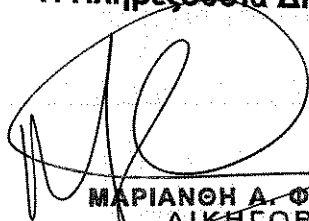
- Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας στο σύνολό της.
- Να καταδικαστεί άλλως νά υποχρεωθεί ο εναγόμενος όπως καταβάλει, για τις ανωτέρω εκτιθέμενες ιστορικές και νομικές αιτίες, σε κάθε έναν και κάθε μία από τον 1^ο έως και την 28^η εξ ημών το ποσό των ευρώ 2.687 (δύο χιλιάδων εξακοσίων ογδόντα επτά) στην 29^η εξ ημών 2.080,83 (δύο χιλιάδων ογδόντα ευρώ και ογδόντα τρία λεπτά), την 30^η εξ ημών

το ποσό των ευρώ 2.036,16 (δύο χιλιάδων τριάντα έξι ευρώ και δεκαέξι λεπτά), την 31^η εξ ημών το ποσό των ευρώ 976,66 (εννιακοσίων εβδομήντα έξι ευρώ και εξήντα έξι λεπτά), την 32^η εξ ημών το ποσό των ευρώ 1.310,00 (χιλίων τριακοσίων δέκα ευρώ), στην 33^η εξ ημών το ποσό των ευρώ 1.060,00 (χιλίων εξήντα ευρώ), στην 34^η εξ ημών το ποσό των ευρώ 935,00 (εννιακοσίων τριάντα πέντε ευρώ) σε όλους/όλες μας δε νομιμοτόκως από από τό τέλος τού έτους πού εκάστη από τις ανωτέρω παροχές έγινε απαιτητή, άλλως δέ, από τήν επίδοση τής παρούσας αγωγής μας μέχρι τήν εξόφλησή μας.

- Νά καταδικασθεί ο εναγόμενος στήν εν γένει δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 10/12/2018

Η Πληρεξούσια Δικηγόρος

ΜΑΡΙΑΝΘΗ Α. ΦΩΤΙΑΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 12 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.7782801 - FAX: 210.7786355
ΑΦΜ: 061163970 - ΔΟΥ: ΙΒ' ΑΘΗΝΩΝ
e-mail: malrafotiad@yahoo.gr

ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ

Αριθμός Εισαγωγής : ΑΓ12094/14-12-2018

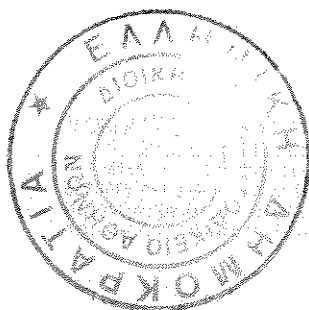
Κωδικός WEB : 1215586098

Σήμερα την 14/12/2018 ημέρα Παρασκευή και ώρα 11:06 εμφανίστηκε στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, ο/η ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο το οποίο παρέλαβε ο / η δικαστικός υπάλληλος Κάτσικα Ευαγγελία. Επίσης κατέθεσε παράβολο () συνολικού ποσού 0 € (άρθρο 277 παρ. 2 και 4 ΚΔΔ).

Ο / Η Καταθέσας
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΡΙΑΝΘΗ

Ο Παραλήπτης
Κάτσικα Ευαγγελία

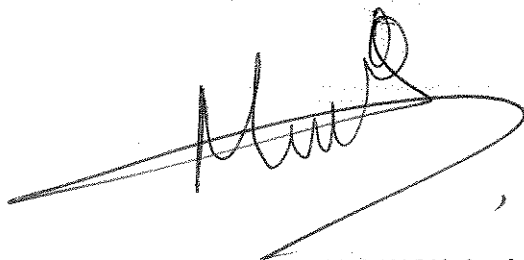
Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα.....14 ΔΕΚ. 2018.....
Ο προϊστάμενος του.....τμήματος

ΚΑΤΣΙΚΑ Ε.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα στ.ΑΝ.
Ο.Τ.Α με την επωνυμία "Αντίος Διοικούν"
που εδρεύει στ.Ανδ. Στεφανό Μαραλίου 29
5.Α.Δ.Α.Α.Χ.Α. όπως νόμιμα εκπροσωπείται, προς γνώση και για τις
νόμιμες συνέπειες ~~από την παρούσα πράξη~~
~~από την παρούσα πράξη~~

Αθήνα, 4/12/2018
Η Πληρεξούσια Δικηγόρος

ΜΑΡΙΑΝΘΗ Α. ΦΟΤΙΑΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 12 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.7782801 - FAX: 210.7786355
ΑΦΜ: 061163970 - ΔΟΥ: 18' ΑΘΗΝΩΝ
e-mail: mairafotiad@yahoo.gr